

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Buddhist and Hindu Metal Images of Indonesia: Evidence for shared artistic and religious networks across Asia (c. 6th-10th century)

Mechling, M.C.

Citation

Mechling, M. C. (2020, January 28). *Buddhist and Hindu Metal Images of Indonesia: Evidence for shared artistic and religious networks across Asia (c. 6th-10th century)*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/83481>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/83481>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/83481> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Mechling, M.C.

Title: Buddhist and Hindu Metal Images of Indonesia: Evidence for shared artistic and religious networks across Asia (c. 6th–10th century)

Issue Date: 2020-01-28

SAMENVATTING

Boeddhistische en hindoeïstische beelden van metaal uit Indonesië

aanwijzingen voor gedeelde artistieke en religieuze netwerken in Azië

(ca. 6de-10de eeuw)

Dit is de eerste grootschalige studie van boeddhistische en hindoeïstische metalen beelden (in bronzen, gouden en zilveren legeringen) uit de westelijke eilanden van de Indonesische archipel (Java, Sumatra, Kalimantan, Bawean, Bali en Lombok) sinds de publicatie van de tentoonstellingscatalogus *Divine Bronze* 32 jaar geleden (Lunsingh Scheurleer & Klokke 1988).

Eerdere studies betroffen voornamelijk het vinden van oorsprongen, het geven van dateringen en het beschrijven van iconografieën van een beperkt corpus van dergelijke beelden, het merendeel uit Java, en zij benadrukten sterk de rol van India als bron van ‘artistieke invloed’. Om deze beperkingen te overwinnen, gebruik ik in dit proefschrift een netwerkbenadering die ik op vijf casestudies toepas (Hoofdstuk 3-7). Deze zijn gebaseerd op het grootste corpus van Indonesische metalen beeldjes dat ooit bestudeerd werd, uit museumcollecties in Indonesië, Europa en de Verenigde Staten.

In navolging van J.G. de Casparis’ idee van een “gecompliceerd netwerk van relaties” dat insulair Zuidoost-Azië en India verbond (1983), onderstreept deze benadering verbanden tussen de Indonesische archipel en andere Aziatische regio’s – niet alleen Zuid-Azië, maar ook Oost-Azië – binnen een grotere cosmopolitische sfeer van interactie en over een langere tijdsperiode. Bovendien worden metalen beelden niet alleen gezien als bewijs van artistieke contacten, maar ook van religieuze en technologische interacties tussen verschillende gebieden.

Daarom pas ik een multidisciplinaire methodologie toe waarin ik kunsthistorische methoden van stilistische en iconografische analyse combineer met archeometallurgie (visueel onderzoek, X-ray radiografie, neutronentomografie, elementenanalyse), archeologie voor het in kaart brengen van vindplaatsen, en religiestudies om de geschiedenis van het gebruik en de rituele functies van gewijde beelden te begrijpen. Ik maak ook gebruik van vergelijkingen met beelden in andere media, zoals kleitabletten, stenen beelden en reliëfs, schilderijen en tempelornament.

Deze methodologie en benadering stellen mij in staat om het karakter van de relatie tussen India en de Indonesische archipel opnieuw te bezien (Hoofdstuk 2). Vanwege de erfenis van koloniale wetenschap, hebben onderzoekers van Indonesische beelden zwaar vertrouwd op Indiaas materiaal als referentiepunt voor dateringen en oorsprongen. Mijn uitputtende bespreking van vroeger onderzoek naar Indiase metalen beelden laat zien dat het niet altijd bekend is wanneer en waar deze gemaakt zijn. Het is daarom productiever om ze te zien als contemporaine beelden die

gedeelde artistieke en religieuze netwerken tussen de twee gebieden weerspiegelen, dan als artistieke prototypes.

Deze religieuze netwerken, die niet veel aandacht hebben gekregen, kunnen worden gekarakteriseerd als culten van goden met specifieke iconografieën die vereringsgemeenschappen verbonden. Ik laat zien dat de distributie van groepen beelden, die eerder alleen in termen van stijl waren gedefinieerd, correleren met de aanwezigheid van zulke culten, bijvoorbeeld de staande Boeddha's met geplooid gewaad met culten voor de protectie van zeevarenden in Sri Lanka, het Andhra gebied (India), Indonesië en andere delen van Zuidoost-Azië (Hoofdstuk 3). De gladde gewaden van sommige staande Boeddha's, die in vorige studies vaak werden verklaard door zogenaamde 'Gupta-invloed', waren veeleer verbonden met een manier van afbeelden van de Boeddha die ontleend was aan religieuze praktijken in klooster- en leken-gemeenschappen in Zuid-, Zuidoost- en Oost-Azië (de ontwikkeling van de cultus van het Boeddhabeeld, de plaatsing van *dharma*-reliëken in metalen beelden en de productie van spirituele verdienste) dan met artistieke relaties *stricto sensu* (Hoofdstuk 4). Java deelde ook met Zuidoost-Bangladesh in het bijzonder enkele zeldzame iconografische vormen die alleen in metaal zijn vertegenwoordigd, hetgeen, in combinatie met stilistische connecties, de beweging van kunstenaars suggereert binnen een netwerk dat deze twee regio's omvat (Hoofdstuk 6). Handelaren, kunstenaars en pelgrims die door Azië trokken, gaven daardoor de aanzet tot de beweging van metalen beelden.

Bovendien tonen mijn resultaten niet het keurige onderscheid tussen "buitenlandse importbeelden" en "lokale adaptaties" zoals in eerdere kunsthistorische studies van Indonesische metalen beelden, waarin gesuggereerd wordt dat unieke lokale stijlen zich alleen maar ontwikkelden in een latere periode, na "absorptie" van Indiase invloeden. Ik identificeerde, bijvoorbeeld, wat ik een Vroege Midden-Javaanse School noem, die gekarakteriseerd wordt door een lokale stijl die uniek is voor metalen beelden van Indonesië, maar die ook, door het gebruik van specifieke motieven en iconografieën, aantoont dat Midden-Java deelnam aan langeafstandshandel en culturele netwerken waarin ook het Thais-Maleisische Schiereiland, China en Japan participeerden (Hoofdstuk 5). De specifieke stijl van metalen beelden uit de Latere Midden-Javaanse School kwam niet alleen voort uit artistieke ontwikkelingen binnen de Javaanse metalen beeldgietskunst, maar viel samen met een nieuwe context van kunstproductie in Midden-Java die ook blijkt uit een nieuwe fase van tempelbouw (Hoofdstuk 7).

De betekenis van mijn onderzoek ligt in de wijze waarop het verschillende vooroordelen in vroeger onderzoek, die veelal in een koloniale tijd ontstonden, aan de kaak stelt en ons begrip van de productie- en gebruikscontext van Indonesische metalen beelden verdiept. Tegelijkertijd onderbouwt het de groeiende perceptie dat de westelijke eilanden van de Indonesische Archipel een actieve rol speelden in verschillende religieuze ontwikkelingen en in handelssystemen die zich over Azië uitstrekten.